



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΚΔΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΓΗΤΑ ΜΟΝΟΝ Έν Αθήναις φρ. 15 — Έν δε ταῖς ἑσπ. φρ. 16 — Έν τῇ ἑξ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Ἡττήθημεν εἰς τὰ πρόσωπα καὶ ἐνίκησαμεν εἰς τὴν ἰδέαν. Ἴδου τὸ ὡς πρὸς ἡμᾶς ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς πρωτευούσης.

\* \*

Ἐκ τῶν ὀκτὼ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπέτυχον οἱ δύο καὶ ἐπέτυχον οἱ ἕξ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἰδέα τῶν τρικουπικῶν ἐπέτυχε κατὰ τὰ τρία τέταρτα; Ὁ ἀπηντῶμεν γὰρ, εἴαν οἱ τρικουπικοὶ ἐξέλεγον τοὺς ὑποψηφίους τῶν μεταξὺ νέων ἀνθρώπων, πρῶτην φοράν κατερχομένων εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἄλλ' οἱ τρικουπικοὶ ἐξελέξαντο τοὺς ὑποψηφίους τῶν μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες συνδυασμένοι ἢ μὴ συνδυασμένοι, θὰ ἐξήρχοντο Βουλευταί. Μεταξὺ δὲ τῶν δύο νέων τοὺς ὁποίους προσέλαβον, ἐκέρδισαν τὸν ἕνα θυσιάσαντες παλαιὸν Βουλευτὴν καὶ ἀπώλεσαν τὸν ἄλλον. Ἄλλ' ἡ ἀντι τοῦ Φιλήμονος ἐκλογή τοῦ Μητσοπούλου ἔχει τοῦτο τὸ περίεργον ὅτι κυρίως ὁ Μητσοπούλος διὰ τὸν συνδυασμὸν εἶναι χαμένος· διότι ἡ κοινὴ φήμη ἐταύτισε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μητσοπούλου μετὰ τῆς δαπάνης 65 καὶ πλέον χιλιάδων δραχμῶν· εἴαν τοῦτο ἀληθεύῃ — καὶ θὰ προκαλέσωμεν τὴν μέλλουσαν Βουλὴν νὰ προβῇ εἰς ἀνακρίσεις, — τότε τὰ χρέματα ἐβγαλαν τὸν Μητσοπούλον καὶ ὄχι ὁ συνδυασμὸς· ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν τὸν ἐβοήθησεν οὔτε ἡ διανομὴ τραπεζικῶν καὶ λαχειῶν τοῦ δανείου τῶν 60,000,000, ὡς διεδίδετο τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου, οὔτε ἡ φημιζομένη ἰκανότης τοῦ κ. Μητσοπούλου ὅτι ἔξρει γὰ κάμνη ἐκλογὰς καὶ ὅτι ὅπου δίδει χρήματα πιάουν τόπον, πάλιν εἰς τὴν ἐκλογὴν του δὲν συνετέλεσεν ἡ ἰδέα — τί ἰδέα! — τοῦ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ τὸ γνωστὸν χυδαιότατον μέσον τοῦ δανεισμοῦ τῶν ψήφων. Ἀπὸ τῆς νυκτὸς τοῦ Σαββάτου, τὸ σύνθημα ὅπερ ἐξῆλθεν ἐκ τῶν μεγάρων Καλλιγᾶ καὶ Πάλλη, ἦτο νὰ δοθῇ βοήθεια εἰς τοὺς ἀδυνατοὺς· ἦσαν δὲ οἱ δύο ἀδυνατοὶ, ὁ Μητσοπούλος καὶ ὁ Βλάχος. Ὅτι δὲ ἐξῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ δὲν ἐξῆλθεν ὁ δεύτερος, καὶ τοῦτο πάλιν ἀποδεικνύει ὅτι παρά τινι μοίρα τῶν ἐκλογέων οὔτε ὁ πρὸς τὴν ἀδυναμίαν οἰκτος ἐπεκράτησεν, οὔτε ἡ περὶ συνδυασμοῦ μεγάλη ἰδέα

τῶν ἀρθρογράφων τῆς Ὠρας, ἀλλὰ καὶ ἄλλο, ὅπως διόλου καὶ ἄλλο, κύριε Μητσοπούλε, δὲν εἶναι ἔτσι; Διότι ὁμολόγησον ὅτι ἐν Αῤῥήναις ὁ Ἀντώνιος Βλάχος εἶναι πολλῶν γνωστότερός σου, ἐν δὲ Πειραιεὶ ἰσχυρὸν ρεῦμα ἐπεκράτει ἐναντίον σου. Ἐκτός ἐάν τὴν χρηματικὴν δωροδοκίαν, ἣν διενήργησας εἰς τὰς ὁμάδας, καθ' ἃ ἡ κοινὴ γνώμη ἐβόα, πρέσει νὰ ἀντικαταστήσωμεν διὰ πλατωνικῆς δωροδοκίας, ἣν ὡς συμπαθητικώτερος τοῦ κ. Βλάχου ἀπειργάσθης μεταξὺ τῶν συναδέλφων σου ὑποψηφίων· ὁ ἔστι μεθερμηνευόμενος, τινὲς τῶν ἐν Αῤῥήναις ἰσχυρῶν ἐκ τῶν οὐτῶ θερμότερον συνίστων εἰς τοὺς φίλους τῶν τῶν κ. Μητσοπούλου ἀπὸ τῶν κ. Βλάχου. Εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς συλλογισμοὺς ἡ ἰδέα τοῦ συνδυασμοῦ σβύνει ὡς ἀσθενὴς φλόξ ἀπέναντι ἰσχυροῦ ρεύματος ἀέρος, διότι τί φυσικώτερον, τί λογικώτερον, εἴαν καὶ ἔχνος τοιαύτης ἰδέας ἐπεκράτει παρὰ τῆ κοινῆ γνώμῃ χθές, νὰ προτιμηθῇ ὁ γνωστός καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐν τοῖς δήμοις καὶ ἐν Πειραιεὶ κ. Φιλήμων, ὁ πολιτευόμενος ἀπὸ τῶν Ὀθωνος, ὁ διαπρεπὴς δημοσιογράφος, ὁ κατασκευαστὴς ἱεροσωτηρίου ἰδρύματος, ὁ πολυμαθὴς, ὁ ἀναλυτικώτατος ῥήτωρ, ἀπὸ τὸν ἀγνωστον καὶ μηδενικώτατον ἐν τῇ πολιτικῇ κ. Μητσοπούλου. Ἡ διαφορὰ δὲ τῶν ψήφων, ἃς ἔλαβον ὁ πρῶτος ἐλθὼν εἰς τὴν ψηφοφορίαν γέρων Καλλιφρονιάς, ἐκείνων ἃς ἔλαβον οἱ λοιποὶ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἐπιτυχόντες, εἶναι ἄλλο πάλιν τεκμήριον ὅτι ἡ τρικουπικὴ ἀντιπολίτευσις οὔτε κατὰ μακεδονικὰς, ὡς πύχετο ἡ Ὠρα, οὔτε κατὰ μὴ μακεδονικὰς, ἔδαινε φάλαγγας, ἀλλ' ἦτο διεσπασμένη, ὡς θὰ ἦτο καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε συνδυασμός. Ἐκαστος κατῆλθε μὲ τὰ κεφάλαιά του καὶ μὲ οὐτὰ ἐξῆλθε βουλευτής. Ὅτι κατώρθωσεν ὁ πολυθρόλυτος συνδυασμός, ἦτο ὁ ἀποκλεισμός τοῦ κ. Φιλήμονος καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Μητσοπούλου, ἦτις καὶ ἂν δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι προῖον ἀνηθικότητος, πάλιν θὰ ἀποτελέσῃ τὸ στέγμα τῶν ἐκλογῶν τῆς πρωτευούσης, διότι θὰ εἶναι ἡ μόνη ἐκλογή, ἦτις θ' ἀφήσῃ ὑπονοίας εἰς τὴν κοινὴν γνώμην περὶ τῆς γνησιότητος ἢ τῆς νοθείας αὐτῆς.

Ἄλλὰ κατώρθωσε καὶ ἐν ἄλλο ὁ διαβόητος συνδυασμός τῶν τρικουπικῶν. Ἐχορήγησε μίαν ψήφον εἰς τὸν Κου-

μουνοδούρον—τόν κ. Ζυγομαλάν— ή μάλλον τῷ ἐχορήγησε δύο ψήφους, διότι καί ὁ κ. Λεβίδης, κατὰ τὴν πεποιθήσειν τῶν τρικουπικῶν, εἶναι Κουμουδουρικὸς. Ἐχορήγησε τὰς δύο αὐτὰς ψήφους, διότι ἐάν δὲν ἐπολέμουν καὶ οἱ ἄλλοι μετὰ τὴν λύσειν τὸν Οἰκονόμον καὶ τὸν Κοιδᾶν, βεβαίως ἀντὶ τοῦ Λεβίδου καὶ τοῦ Ζυγομαλά θὰ εἴχομεν τοὺς δύο διακεκριμένους ὑποψηφίους τῆς κοινῆς γνώμης, τοὺς δύο ἄκρους ἀντιπολιτευομένους, τῶν ὁποίων ἡ φωνὴ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ θὰ ἦτο φωνὴ Πανελληνία, διότι ὁ ἑλληνικὸς κόσμος δὲν θέλει ἀλλαγὴν προσώπων, ὡς θέλουν οἱ τρικουπικοί, ἀλλὰ ἀλλαγὴν συστήματος. Μὴ δὲ εἴπατε ὅτι ἐπίσης ἐπολέμησαν καὶ τὸν Λεβίδου καὶ τὸν Ζυγομαλά, ἀλλὰ δὲν κατίσχυσαν, διότι ὁ μὲν Λεβίδης εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ κοιλιακοῦ τύπου, ἀντιπροσώπευε δηλαδὴ ψήφους τοῦ Δημάρχου, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξουδετερώσῃ ὁ συνδυασμός, ὁ δὲ Ζυγομαλάς εἶχε προσωπικούς φίλους καθ' ὧν ἐπίσης οὐδὲν ἠδύνατο οἱ ἄλλοι, ἐνῶ πολλὰ ὄχι μὲν τὰ ὁποία οἱ ἄλλοι ἐπλήρωσαν τὰς ἀγαπητὰς εἰς τὴν κοινὴν γνώμην κάλπας τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Κοιδᾶ, πολὺ καλὰ ἠδύνατο νὰ μετατρέψῃ ὁ τρικουπικὸς συνδυασμὸς εἰς ἰσάριθμους.

Ὁ τρικουπικὸς συνδυασμὸς δὲν εἰργάσθη τόσον κατὰ τῶν κουμουδουρικῶν ὑποψηφίων, διότι κατ' αὐτῶν δὲν ἠδύνατο καὶ νὰ ἐργασθῇ τηλεσκόπως, ἐχόντων ψήφους ἀποκλειστικὰς, ψήφους συμπερόντων καὶ συγγενειῶν, ὅσον εἰργάσθη κατὰ τῶν ὑποψηφίων τοῦ λαοῦ, οἵτινες ἀναντιρρήτως ἦσαν οἱ κύριοι Οἰκονόμος καὶ Κοιδᾶς. Ἡ ἐργασία τοῦ αὐτοῦ, ἥτις κατήσχυεν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τὸ κόμμα τοῦ κ. Τρικούπη ἀπέναντι ὄλου τοῦ ἀνεξαρτήτου κόσμου, τοῦ δώσαντος τὰς ὑπερτετρακισχιλίας ἀγνὰς ψήφους εἰς τοὺς δύο ὑποψηφίους του, ἐστέρθη εἰς ἀληθὲς ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία αὕτη εἶναι ψευδής, καθ' ὅσον ἡ ἀνεξαρτήτος κοινὴ γνώμη τοὺς ἀνέδειξε Βουλευτάς. Ὡς ἐλέγομεν, ἐν ἄλλῳ ἡμῶν ἀρθρῷ προβλέποντες τὴν ἀποτυχίαν τῶν ὑποψηφίων μας, χιλίας ψήφους ἂν ἐλάμβανεν ὁ Οἰκονόμος θὰ ἰσοδυναμοῦν πρὸς τετρακισχιλίας τοῦ Πάλλου, διότι ὁ πρῶτος θὰ τὰς ἐκέρδιζε μόνον διὰ τῆς ὑπὲρ τῶν δημοσίων συμφερόντων ἐργασίας του, ἐνῶ ὁ δεύτερος κυρίως διὰ τῆς ὑπὲρ τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων ἐργασίας του. Ὡστε, αἱ ὑπερτετρακισχιλίας ψήφοι εἰς ἐλαθὸν ὁ Οἰκονόμος καὶ ὁ Κοιδᾶς, εἶναι ἀληθῆς νίκη τῆς κοινῆς γνώμης τῆς πρωτεύουσας, τὸν δ' ἐκ τῆς Βουλῆς ἀποκλεισθέντων, ὀφειλόμενον εἰς τὴν σύντονον ἐργασίαν τοῦ συνδυασμοῦ, ἡ Πρωτεύουσα οὐδέποτε θέλει τὸν λησμονήσει, τὸ μῖσος τῶν ἀνεξαρτήτων ἐναντίον τοῦ τρικουπικοῦ κόμματος ἀπὸ τοῦδε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἔσται ἀδυστάλακτον.

Συλλογισθῆτε δὲ ὅποιον βεῖμα ἐγεννήθη ὑπὲρ τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Κοιδᾶ, συλλογισθῆτε ὅπως ἄλλος κόσμος μὴ διαθέτων δυστυχῶς ψήφον ἦτο ὑπὲρ τῶν δύο τούτων ὑποψηφίων, συλλογισθῆτε ὅτι μετὰ τῶν Βερούτιανῶν τοῦ κ. Δημάρχου πλείστοι ἠριθμοῦντο Ἐμποροὶ καὶ ὄλοι οἱ Ἐμποροὶ ἦσαν ὑπὲρ τοῦ κ. Οἰκονόμου, καὶ ἴσως δὲν θέλετε διαστᾶσαι νὰ ἀνομολογήσῃτε μεθ' ἡμῶν ὅτι αὐτοὶ εἰσι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀνεξαρτήτων Ἀθηναίων.

Βιδικῶς δὲ διὰ τὸν κ. Οἰκονόμον πρέπει νὰ μάθητε ὅλοι τὴν ἐγκληματικὴν ἐπέμβασιν τῆς Τραπεζίτης, ἥτις διὰ τῶν ἀφρόνων τῆς μέσων ἀντέπραξεν ὅσον ἠδυνήθη ἐναντίον τοῦ κ. Οἰκονόμου, καὶ ἐν Ἀθήναις μὲν, ἀλλ' ἰδίως ἐν Πειραιεὶ τραπεζικὰ ὄργανα, ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ κ. Κεχαγιᾶ, περιήλθον ὄλους τοὺς ἑμπόρους καὶ ὄλους τοὺς βιομηχάνους

καὶ ἠπειλήσαν ὅτι θὰ τοὺς κοπῇ ἡ πίστις τῆς Τραπεζίτης, —τοῦ ἑμπορίου τοῦ Πειραιῶς διενεργουμένου ὡς γνωστὸν διὰ συναλλαγμάτων— ἐάν ψηφίσουν ὑπὲρ τοῦ Οἰκονόμου. Ἠκούσαμεν ἀκόμη καὶ μετ' ἄλλων φίλων συμπαιθητικώτατον βιομηχάνον τοῦ Πειραιῶς, φίλον θερμὸν τοῦ Οἰκονόμου, λέγοντα: «Τί νὰ σᾶς κάμω, κόψτε μου τὰ δεσμά τῆς Τραπεζίτης καὶ ἤξευρα τί θὰ ἔκμανα γιὰ τὸν Οἰκονόμου.»

Ἡ μετὰ τὴν Τραπεζίτην καὶ τοῦ κ. Τρικούπη ἰσρὰ συμπαχία ἦτο γνωστὴ πρὸ πολλοῦ· ὁ ἄνθρωπος ἑλθὼν πρωτοπουργὸς σπουδαίως ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκασφαλίσθῃ εἰς τὴν φιλέτην τοῦ Ἑθνικῆν Τραπεζίαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως χαρτονομίσματος καὶ εἰς τὰ ἰωάννινα ἀκόμα, τὰ ὁποία ἐγνώριζεν ὅτι ποτὲ δὲν θὰ τὰ ἐλαμβάνομεν· ἀλλ' ὅτι θὰ προεκάλει τὴν ἐμφάνισιν τῆς μαγίσσης αὐτῆς καὶ ἐν μέσῃς Ἀθήναις διὰ νὰ νοθεύσῃ τὰς δημοκρατικὰς ἐκλογὰς τῆς πρωτεύουσας, ἐπισείουσα τὸ φάσμα τῆς χρηματικῆς τῆς πίστεως, οἱ ἀγνοοῦντες κατὰ βάθος τὸν κ. Τρικούπη, δὲν τὸ ἐπίστευσαν.

Τώρα, δύνασθε νὰ τὸ πιστεύσῃτε καὶ νὰ πιστεύσῃτε ἀκόμα ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, ἐάν ἀντεῖληθῃ κάποτε ὡς ἐχθρὸς τῆς Βασιλείας, τοῦτο πράττει διότι εἶναι νομοθετὴς καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ του μίαν καὶ μόνην Βασιλείαν ἀναγνωρίζει, τὴν Βασιλείαν τῆς Τραπεζίτης.

Ἀπὸ τῆς Τραπεζίτης αὐτῆς ἔννοεῖ νὰ τρώγῃσιν αὐτὸς καὶ οἱ ἴδιοί του, νὰ μαγειρεύῃ δὲ καὶ νὰ ἐξοδεύῃ ὁ τόσους φόρους εἰς τὴν Τραπεζίαν πληθόντων λαός.

Καλιθέαν.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἐμεθα πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, ἀδιαφοροῦντες πάντοτε πρὸς φιλίας καὶ ἀντιπαθείας. Διὰ τοῦτο ἀναγκάζομεθα, μετὰ τὰς θετικώτερας πληροφορίας ἃς ἐλάβομεν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὸν Διοικητὴν κ. Πάνον Κολοκοτρώνην, νὰ δημολογήσωμεν ὅτι πολλὰ σημειώσεις μας ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ δὲν ἦσαν ἀληθεῖς. Μολονότι καὶ ἐν τῷ ἀρθρῷ ἐκείνῳ ἐλέγομεν ὅτι ὁ κ. Κολοκοτρώνης εἰσήγαγε πολλὰς μεταρρυθμίσεις πολὺ ἀναγκαίας, οὐχ ἦττον αἱ περὶ συσκαρτικοῦ βίου εἰδήσεις μας ἦσαν ἰσφαλμέναι· τοῦναντίον ὑπὸ τὸν κ. Πάνον ἐτονίσθη πλείοτερον ὁ στρατιωτικὸς βίος τῶν Ἑυελπίδων. Πλείοτεροι ὄρωι καταναλίσκονται περὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀσκήσιν καὶ τὴν σωμασκήσιν, εἰσήχθη ἐπὶ πλέον ἡ σκοποβολή, ἐπεξετάθη ἡ ἵππασία καὶ ὁ βίος ἐκεῖ μέσα ἔλαβεν ἀπόχρωσιν ἀληθοῦς στρατοπέδου, καὶ ὁ κ. Κολοκοτρώνης εἶναι ἀληθὴς στρατιώτης. Τὰ περὶ τροφῆς καὶ καθαριότητος ἐπιβλέπονται μετὰ μοναδικῆς ἀυστηρότητος ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Καὶ ἡ Σχολὴ πράγματι ἀνεκκινίσθη ἐπὶ τὸ κρείττον. Τὰς ἐξηγήσεις αὐτὰς τὰς ὀφειλομένης εἰς μόνην τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὰς δίδομεν πλήρεις, μεθ' ὅλην τὴν ἀπόστασιν ἣτις χωρίζει τὸ φύλλον ἡμῶν ἀπὸ στρατιωτικοῦ τόσον πολὺ ἀυλικῷ.

Ἐννοεῖται ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς τύχης τῶν πεντήκοντα νέων, δι' οὓς ἐξεδόθη Β. Διάταγμα κατατάξεως αὐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ, ἐπιμένομεν εἰς ὅσα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ διετυπώσαμεν.

Τί περίεργος σύμπτωσις! Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ κ. Μ. Καταίμπαλης, πλοπώλης, διέψευδεν ἐν τῇ Παλιγγρησιαίᾳ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἐργάτης τῶν ἐναντίον τοῦ κ. Οἰκονόμου λιβελλῶν, ἐν τῇ Βίσαγγελλίᾳ ὁ διαπείρων αὐτοὺς παῖς ὡμολόγησεν ἐνώπιον τοῦ ἀντισταγγιλέως κ. Κουρουσοπούλου καὶ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ὅτι ὁ Καταίμπαλης τοῦ τοῦ ἐδῶκεν νὰ τοὺς διανέμῃ. Ἐρχομεν δὲ καὶ ἄλλον μάρτυρα ὅστις μᾶς εἶπεν ὅτι τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν οἱ ἔχοντες τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀγοράζωσι καπέλλα ἀπὸ τοῦ κ. Καταίμπαλη ἐδέχοντο ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν καὶ ἕνα λιβελλον. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς—μὲ τὸν ὅποιον ἐνασχολούμεθα μόνον διότι ὁ Ἐμποροβιομηχανικὸς Σύλλογος τὸν ἐξέλεξε πρόεδρόν του—πῶς συμβιβάζονται ὅλα αὐτὰ, ποῖα εἶναι ἀληθῆ καὶ πῶς πρέπει νὰ τὰ χαρακτηρίσωμεν. Ἀναμένομεν ἐξηγήσεις τιμίου ἀνθρώπου.

Ἐνῶ αἱ ἐκλογαί, χάρις εἰς τὴν παραδειγματικὴν συμπεριφορὰν τοῦ λαοῦ τῆς πρωτεύουσας τόσον μεγαλοπρεπῆ ἀξιοσπρέπειαν ἐπιδείξαντος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, παρηλθον ἐν τάξει, ἔπρεπεν ἐν ὄργανον τῆς Κουμουδουρικῆς ἐξουσίας νὰ τὰς στιγματίσῃ ἀνηλεῶς.

Ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰς τὴν μεγάλῃ λεγομένην παράγαν, εἰς τῶν ἐκεῖ ὀπωροπωλῶν, μετὰ τῶν ἄλλων αὐτοσχεδίων τὰ ὁποία συνεθίζουσι ἐπὶ τὸ φθικώτερον νὰ εὐφολογοῦν, ἐν εἰδει προφορικῆς βελκίμας ἡ ἀγγελίας ὡς ἐγκωμιστικὰ τῶν πωλουμένων πραγμάτων, ἔλεγεν ἡ μάλλον ἔψαλλον:

— Πάρτε σταφύλια ἀπὸ τοῦ Δραγοῦμα τ' ἀμπέλι.

Ὁ ὑπαστυνόμος τῆς ἀγορᾶς διερχόμενος ἐκεῖθεν καὶ ἀκούσας ὄνομα βουλευτοῦ ἀντιπολιτευομένου δὲν ἐκρατήθη καὶ ἐπέπεσε δ.α. τοῦ βράδου καὶ τῆς πυγμῆς του ἐναντίον τοῦ ὀπωροπώλου, διατάξας καὶ τοὺς κλητῆρας νὰ τὸν πάνε εἰς τὸ ὑπόγειον!

Ἡ κτηνώδης αὕτη πράξις ἐλύπησεν ὄλην τὴν ἀγορὰν, ἀλλὰ ποῖος θὰ εἶναι ὁ ἐκδικητὴς αὐτῆς; Ἡ ὄρα θὰ γράψῃ καμμίαν γραμμὴν; ὄχι· ὁ Πάλλης θὰ κάμῃ καμμίαν καταγγελίαν; οὔτε· ἡ Βίσαγγελλία θὰ καταδιώξῃ τὸν ὑπαστυνόμον ἐξ ἐπαγγέλματος; ὄχι· ὁ κ. Δούκας θὰ κάμῃ τίποτε; θὰ τὸ δοῦμε!

Ἡ ὄρα εἰς ὑπαστυνόμος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ὑβρίζῃ ὄλην τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἡ πρωτεύουσα ὄλη δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ πειράξῃ τρεῖς τοῦ ὑπαστυνόμου αὐτοῦ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙ.

Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ βαρετὰ βαρετὰ κτυποῦν οἱ πενεκέδες, εἰδῶ μεθῆσι καὶ χαράς καὶ τὸση μουσικῆ, εἰδῶ ἡ πόρτα ἀνοικταῖς καὶ φῶτα καὶ ἄμμανδες, ἀλλὰ κλειστὰ παράθυρα καὶ σκότος ἀπ' ἐκεῖ. Ἐδῶ φωναίς, τρεχάματα, φιλήματα καὶ κτύποι, ἐκεῖ σιγὴ καὶ κλάματα καὶ τοῦ θανάτου λύπη.

Ἐτοῦ Μητσοπούλου ἔμπροστά ρουκέταις καὶ ρετσίνας, ἕνα νταούλι καὶ ζουμᾶς βαρεῖ μὲ τὴν χάρι, τὸν βαίνουσι οἱ φίλοι του μὲ δάφνας καὶ μυρσίναις, καὶ ἐκεῖνος μόλις τοὺς γελᾷ ἀπ' τὸ πολὺ κκαμάρι. Ἐδῶ πηγαίνουν καὶ ἔρχονται ἴσ' ἀμάξια οἱ φαγάδες... Τί ζήτησ' καὶ ἔσπραντωμα, ἀλλὰ καὶ τί περάδες!

Ποιοὶ εἶν' αὐτοὶ, ποῦ τρέχουσι ἔμπρός μου μεθυσμένοι καὶ ἀπ' τὸ μεθύσι τοὺς πετοῦν ἴσ' ἀ σύννεφα ἕψηλά; ποιοὶ εἶν' αὐτοὶ ποῦ φαίνονται κατενοουσιασμένοι, καὶ ἕνα τραγοῦδι ψάλλουσι γιὰ τὸν Ζυγομαλά; εἶν' ὁ κυρίαρχος λαός, οἱ ἐκλογεῖς πολῖται... μ' αὐτοὺς καὶ εἰς, Βερούτιανοί, ἔλατε νὰ χαρῆτε.

εἶν' ὁ κυρίαρχος λαός ὁ πολυζηλεμμένος, καὶ ἀπάνω εἰς τὸν ὀιστρό του τὸν Ἀντωνάκη ψάλλει, μόνο γι' αὐτὸν εἶναι ὄμορφος καὶ νεὸς χαριτωμένος, καὶ βουλευτὴς του ἴδρωσε γιὰ τοῦτο νὰ τὸν βγάλῃ. Ὁ ἕνας εἶναι ὄμορφος καὶ σελεπῆς μεγάλος, ἐκεῖνος ἔχει χρήματα, καὶ κουμπουριάς ὁ ἄλλος.

Μὰ τί κυρίαρχος λαός,....τὴν ὄμορφη ζηλεύει, καὶ εἰς αὐτὴν τὸν ψῆφὸ του ἐλευθερὸς τὸν δίνει, καὶ μῖσα ἴσ' τὴν πολιτικὴν τὴν ὄμορφη γυρεύει, ἀλλὰ καὶ τὰ γράματα ἴσ' ἀ κρῖα δὲν ἀφίνει. Ἐχει καρδίαν ποιητικὴν, λεπτὴ καὶ ζαχαρένια, ποῦ καὶ τὰ νεῖατα ἀγαπᾷ, ἀλλὰ καὶ τ' ἀσπρα γέμισα.

Μὰ ἔχει καὶ ἴσ' ἀ χρήματα ἀδυναμία ἄληθη... Τί νὰ σοῦ κάμῃ; ἀφοῦ ζῆ ἴσ' τὴ φτώχεια καὶ πεινᾷ, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ ἡ Τράπεζα ἡ Ἑθνικὴ τὸν πνίγει, πῶς θὰ ἀνθέξῃ ὁ πτωχὸς σ' αὐτὸν τὸν Στανᾶ; Τί νὰ σᾶς κάμῃ; δόστε του παράδες καὶ νὰ ὀδητε... ὄλοι θὰ γίνουσι τιμιοὶ καὶ ἐλευθεροὶ πολῖται.

Πεινάει ὁ κυρίαρχος, καὶ σὺν τὸν δέρον πείνα, ἀμέσως τότε γίνεται τραμποῦκος μασκαρᾶς, σκύφει σὺν δούλος ὡς ἴσ' τὴ γῆ γιὰ μὴ παλοστερλίνα, καὶ φαίνεται κυρίαρχος ὁ κύριος Παράς. εἶναι φτωχός, πολὺ φτωχός, καὶ ὡς ὄτου νὰ πλουτήσῃ κανένα τίμιο φτωχὸ δὲν θέλει νὰ ψηφίσῃ.

Ὡ εἰς οἱ νέοι βουλευταί, γελᾶστε, χαρῆτε, γιὰ σᾶς εἶν' ὄλα φωτεινὰ καὶ ζάχαρι καὶ μέλι, μὰ εἰς οἱ φιλελεύθεροι ἴσ' ἀ σπῆζα σας κλεισθῆτε... Ἐ! τί νὰ γίνῃ! ὁ φτωχὸς κυρίαρχος τὸ θέλει. Ἐτοῦ Μητσοπούλου τρέξτε μὲ φῶτα καὶ ρουκέταις, καὶ ἀκόμη θᾶχ' μερικαίς ἴσ' τὴν τσίπη του γαζέταις.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Πολλά επίθετα προσκολληθήσαν έως τώρα, ως άστρα μικρά ή μεγάλα, φωτεινά ή θαμπά, εις τόν άττικόν ούρανόν, άλλ' ούδεις, καθόσον ένθυμούμαι, τόν έτιτιλοφόρησε Καραγκιόζην. Καί όμως νομίζω καταλληλοτέρα σκούφια δι' ένα τέτοιον ούρανόν δέν υπάρχει. Του πάγει όπως πάγει ο 'Αδάμας εις τόν Ξενοδάκην, ο κοιλιακός τύφος εις τόν Δήμαρχόν μας, ο ύψηλός πίλος εις τόν Δε-Κάστρον και όλίγο κόντεψα να πώ... ή Σύρος εις τόν Μπούμπουλην.

Θά με είπητε ποία σχέσις μεταξύ άττικου ούρανού και άττικών έκλογών; Οία μεταξύ τής άργυρολαμπούς έπερνείας λίμνης και τών άντικειμένων τά όποια άντανακλώνται εις τούς διαμαντέιους κόλπους τής ή ροδοσύννεφον τή προσμειδιάση ή κορακος περὰ τής προκαλέσουν μορφασμούς, αυτή θά δεχθί πιστώσ πάν έχνος διαβάσεως άνωθεν τών άσπμένων νερών τής.

Υπό τοιούτων παραγκιόζικον ούρανόν όλα λαμβάνουν μορφήν κωμικήν, φυσιογνωμίαν θεαματικήν. Τί πενήμιώτερον του έπιταφίου; Ο άττικός ούρανός τόν μεταβάλλει εις παρηγήρι. Ποία διαδήλωσις, και ή τραγικώτερα άκίμα, δέν έλαβε γελαστικήν τροπήν; Αί μεγάλαι κηδείαι και αύται κατανοούν... θεάματα.

Αί έκλογαί ήτο δυνατόν ν' άποτελέσουν εξαίρεσις; Προηγθησαν τών έκλογών αυτών τόσα τραγικά άφρα, ώστε φυσικόν ήτο να περιμένη τις τούς έκλογείς να προσέρχωνται με τήν πυγμήν συνεσταλμένην, με όφθαλμούς βάλλοντα φλόγας, τήν φυσιογνωμίαν άπειλητικήν. Βκαστος έκλογεύς να είναι τό όλιγώτερον και μία ήλεκτρομηχανή. Η έλαχίστη πρόσφαισις να προκαλή σπινθήρα. Τίποτε! Τό μειδιάμα — καρπός του εύκαλύπτου πρωθυπουργού μας — έπήνθει έφ' όλων τών χειλέων. — Ηδύνατό τις να φρωτώσθ παραβιάς μειδιάματα, ως να ήσαν λεμόγυα ή μανδάρνια του Πόρου. Έάν καταδικάζετο ποτε ο γλυκύτατος πρωθυπουργός μας να λιθοβοληθί, τό ρομαίικο, γλυκύτερον και του Γλυκυτάτου, άντι λίθων θά τώ έβαλλε..... μειδιάματα.

Νά έβλέπατε δε έν τοις ναοίς και τοις σχολείοις τούς άντιπροσώπους τών υποψηφίων. Καί αύτοι άντιήλλασον μειδιάματα και φιλοφρονήσεις, ως να ήσαν ένός και μόνου υποψηφίου άντιπρόσωποι. Ο έκλογεύς δι' όλους ήτο θυμά' διότι έκαστος είχε τό δικαίωμα να τώ προσφέρη έν σφαιριδίον και να τώ ψιθυρίσθ και ένα γλυκύν λόγον εις τό αύτί του.

Εύθυμοτέρας και ήλαρωτέρας έκλογάς δέν είδον αί 'Αθήναι. Ο λαός έσατύρισε προχθές και τās σατυρικός και τās μη σατυρικός έφημερίδας. Όπου έβλεπον αύται πύρ δια καταστροφήν, εκείνος είδε φωτιά δια να ζεσταθί' όπου έβλεπον εκείναι σκοπέλους ή φάραγγας ή σπήλαια, αύτός είδε πεζοδρόμια ειρηνικά. Όπου ήσθάνοντο αύται καταγίδια ή άνεμοστρόβιλον, αύτός μόλις ήσθάνετο ιδρώτα τόν όποιον έσκούπιζε δια του μανδηλίου του.

Έκ τόσης ήλαρότητος τής παρελθούσης Κυριακής έπιτρέψατέ μας να σās παραθέσωμεν όλίγας σταγόνας, εκ τών σημειώσεων τών σημειωματαρίων, τά όποια τήν προτε-

ρίαν είχομεν διανείμει εις διαφόρους ρεπόρτερ του Μή Χάνεσαι.

Ο καλοκάγαθος Δήμαρχός μας είχε φροντίσει όλην τήν 'Οδόν Δέκα, να τήν παραγάμισθ με λοφίσκους από πατράδια, ώστε ένόμιζε τις ότι ήγειρεν έξεπίτηδες προχώματα κατά τής συρροής τών ταλαιπώρων Μακρακιστών.

Ο Μακρακίς έδίδασκε και επανελάμβανε τό προσφιλές αύτου σύστημα περί χριστοκρατίας. Έλεγε λοιπόν: Χριστός στρατηγός, Χριστός διδάσκαλος, Χριστός κυβερνήτης.

— Χριστός τροφοδότης, διέκοψε μία κακή γλώσσα. . .

Είς κομματάρχη παρουσιάζεται εις τόν υποψήφιον Σκουζέν :

— Τά παιδιά όλα θά σās ψηφίσουν' αλλά άπαιτούν ένα τραπέζι: να τούς κάμω και ξυύρετε πως δέν έχω δυνάμεις. — Σάν δέν έχετε δυνάμεις, τότε μήν τό κάμνετε.

Έκλογεύς περί του Σκουζέ : — Μωρέ, και τό μαύρο που θά του ρίξω, και εκείνο τό λιποψύμα.

Συλλαμβάνομεν γέροντα υποψήφιον και αρχίζομεν να τόν ψαρεύομεν, που θά ρίξη και και που όχι.

Διστάζει, νυστάζει, τά σκεπάζει, και έπί τέλους με ήρωισμόν : — Τί να σου πώ, χρειάζομαι και λίγα λεπτά, θέλω να φάγω.

Με πήρε ο πτωχός για Μητσόπουλο.

Έκλογεύς Άγαθόπουλος πρό τής κάλπης φίλου του υποψηφίου :

— Η μόνη περίστασις, που ήθελα να είμαι Έκατόγγυρις, να του ρίξω έκατό δια μιάν.

Ένώ δέν ήδύνατο να χρησιμοποιήσθ ούτε τās δύο του χείρας!

Η πίεσις τών σφαιριοδοτών και τών άντιπροσώπων τών υποψηφίων έλάμβανε ένίοτε άποτρόπαιον όψιν.

Είς ένα εκ τών φίλων μας εις σφαιριοδότης : — Σ τήν ψυχή του πεθαμένου άδελφού σου, ρίξε άσπρο. — Εύτυχώς δέν πιστεύω εις τήν υπέρψιν ψυχής!

Οί υπέρ του Οικονόμου και του Χοιδά ήσαν άμειλικτοι' έψήφισον μόνον τούς δύο και έμαύριζον όλους τούς άλλους, με σπανιωτάτας εξαίρεσεις.

Και ήκουέ τις να άνταλλάσσον τό σύνθημα και τό κουκί τους :

— Δεκαοκτώ και δύο.

— Δεκαοκτώ και τρεις.

Και εις φανατικός του Οικονόμου εφώναζε με όλην τήν δύναμιν τών πνευμόνων των : — Πιρά ένα είκοσι.

Είς τόν Πειραιά ο σφαιριοδότης του Ψύλλα : — Μιά και για τό γιό του στρατηγού!

Ωρατότατον!

Είς όπαδός του Μακρακίη :

— Άμ' αύτός έχει φίλους θανατοκούς.

Όνόματα τά όποια έλαβεν ο συνδυασμός τών όκτώ :

Όκτοήχι.

Όκτάβα.

Όκταπόδι.

Τό νόστιμον ήτο ότι δέν μπορούσε κανείς να φέρσθ καινούργια ρούχα.

Άμέσως σ' έπλησίαζε καμία κακή γλώσσα και :

— Ο Μητσόπουλος σου τώκαμε ή ο Σκουζές;

Η άνυπομονησία τών υποψηφίων και τών φίλων των δια τά άποτελέσματα ήτο άπερίγραπτος.

Ηρωτώντο οι διαβάται άδιακρίτως γνωστοί και άγνωστοί, ως γίνεται εις τās πυρκαϊάς και έρωτούν :

— Τώρα πιανού σπήτι καίγεται;

Έκ του μπαλκονίου τών λεσιδών ο Στεφικός προς τούς έν τινι άμάξη :

— Quelle place nous avons?

Μυστηριώδης λαμπαδοδρομία ώφθη διερχομένη κατά τό Τηλεγραφείον.

Έπλησίασαμεν.

Τί ν' ακούσωμεν;

— Ζήτω και του κυρίου Κόρπα!

Είς τά Ζαχαροπλαστικά τής 'Οδου Σταδίου έστρατοπέδευον Ζακυνθιοί, Ρωμαιοί και του Λομβάρδου.

Έν τηλεγράφημα αναγγέλλει τήν νίκην εις τούς μέν, δεύτερον φέρει θρίαμβον εις τούς άντιπάλους, ενιεύθεν ρήξιν τών δύο κομμάτων, περιορισθείσα μόνον εις τό να ζυλοκοπηθώσι δύο, μα καλά.

Έκλογεύς εις κατάστασις σπουσιού εισέρχεται εις τό σάβαν του γέροντος Καλλιφρονά και του φωνάζει :

— Γεία σου, άντίκα!

Προσωνομίας τās όποιās είδεν ο Χοιδάς εις τούς έκλογείς του :

— Αεθένταις μου!

— Παιδιά μου!

— Άδέρφιά μου!

— Περιστερία μου!

— Αεοντάρια μου!

Όταν έδεδαιώθη ή άποτυχία του, ο κ. Βλάχος :

— Άν δέν ήτανε αύτός ο Βλαχόπουλος, να παίρνη κατά λάθος τās ψήφους μου, θά έβγαινε βουλευτής.

Ο Μακρακίς μετά τήν άποτυχίαν γονυπετής και τās χείρας άνω :

— Άφες αύτοίς, ου γάρ οίδασι τί ψηφοίσι.

Μετά τό άποτέλεσμα τών έκλογών εις :

— Ο Έλλάης έζέθεσε όκτώ και του βγήκαν έξη' εις προσεχείς έκλογάς τόν συνδυασμόν του θά τόν κάμη από δέκα, δια να επιτύχουν οι όκτώ.

Η πίεσις τών άντιπροσώπων και τών σφαιριοδοτών ήτο εις βαθμόν βρασμού έν Πειραιεί. Ο έκλογεύς εκεί έπρωτίμα ν' έφώση και τό βρακί του άκόμα, άρκεί να άπηλλάσσει από διπλήν φραγήν άντιπροσώπων και σφαιριοδοτών. Και όταν έφθανεν εις τόν τελευταίον, έν τετραγωνικόν ήχ! άνήγγελλε τήν άπαλλαγήν του από τής νέας αυτης έπιστρατείας.

Είδα έκλογείς άθώους οίτινες τά είχαν χαμένα' ώμοίωζον νεοφύτους πών σαλονίων πρώτην φορήν εισερχομένους εις πληθούσας αίθούσας και μη γνωρίζοντας τί να κάμουν. Καί έβρίχον πλέον εις τό άσπρον μετά φόβου, ώσαν έπρόκειτο να τούς κρεμάσουν.

Και όταν έφθανον έξω, τότε ήρχίζον άνεπιτυχώς διαμαρτυρούμενοι έναντίον τών άκουσίων τραυμάτων, τά όποια ήναγκάσθησαν να δώσουν εις τήν συνείδησιν των.

Διεκρίθη επί άξιοπρεπεία τό τμήμα του Άγίου Γεωργίου.

Καταφερόμενος εις έναντίον τής πίεσεως αυτης έλεγε και τούς υποψηφίους άκόμα τήν ήμέραν τών έκλογών έπαυπε να τούς έχωμεν περιωρισμένους. . .

— Είς τό Γαϊδουρονήσι, προσέθεσεν άλλος άμέσως.

Είμαι κ' εγώ εις πών ρεπόρτερ του Μή Χάνεσαι. Δέν ήξέρω τί θά φέρωσιν οι άλλοι συνάδελφοί μου μέχρι τών στηλών του αιχμάλωτον' εγώ έν τούτοις φερόμενος αιχμάλωτος υπό τεσσάρων ώραιών γυναικών, de celles qui ne votent, mais qui tuent, περιέρχομαι τά διάφορα υποψήφια σαλόνια άμαζητόν.

Πρωτιμώ τās έκλογάς από τās άποκρεώ' κατά τās έκλογάς δέχονται άδιακρίτως' κατά τās άποκρεώ πρέπει τουλάχιστον να ζεμασκαρευθί ένας.

Τό δημά μας στέκεται έξωθεν τής οικίας Καλλιγιά και ή ώραία μου συντροφιά άνέρχεται και διευθύνεται ίσια προς τόν έπιτυχόντα πλέον βουλευτήν. Δέν διακρίνεται μόνον επί ώραιότητι ή συντροφιά μου, αλλά και επί εύφύτι. — Θα ιδώμεν, λέγει μία κόρη, τόν γεαρόν βουλευτήν. — Καλή τέχη! Συγχρόνως άκούεται ή συγχρητηριος του Μπέσα φωνή προς τόν πολύμητιν άντιπρόσωπον.

Ο Καλλιγιάς κίετται εύφύτην άττικωτάτην και λεπτότητα βυρβωνικήν.

Τὸν ἔλυθη ἀπὸ ψυχῆς ὅταν τὸν εἶδον θωπεύοντα μὲ τὴν χεῖρά του γυμνὴν τὰς παρειάς τῆς δεσποσύνης.... κοινῆς γνώμης. Θεέ μου, τί δεσποσύνη! Κάτι μουστάκιας, κάτι γενειάδες!....

Ὁ Καλλιγῆς ἀφίνει ἄλλον ἐκεῖνον τὸν συρφετὸν νὰ ἀπέλθῃ, καὶ στρέφει πρὸς τὴν συντροφιά μου διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ ὀλίγον ἀρωμα, χυμένο ὑπὸ κάτι χρυσῆ μαλλιά, ἀπὸ κάτι φειδίσια ἄμματα, κάτι ἠατωμένα χεῖλη. . . ἀλλὰ καὶ ἡ συντροφιά μου τὸν ἀφίνει πλέον.

Περνοῦμε εἰς τὸ σαλόνι τοῦ κ. Σκουζέ· ἔδω τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα ἔχουν πένθιμον ὄψιν.

— Τί ἐκάματε, κύριε Σκουζέ, τὸ σουκέ σας, μοῦ ἤλθεν ἡ ἰδέα νὰ ἐρωτήσω ἅμα εἰσέλθων· καὶ ἐφανταζόμην τὴν ἐρωτήσιν πρόχειρον :

— Τὸ ἔκρυψα εἰς *conserve* (conserves) δι' ἄλλοτε!

Ἐβῶθεν τῆς πολυφώνου αὐτῆς οἰκίας εἶδον μερικὸς ψηφοφόρους, καὶ δὲν ἤξεύρω πῶς μ' ἐφάνησαν ὡς κύνες οἱ ὅποιοι περιμένουν ἀκόμη κίνενα κόκκαλον.

— Μωρὲ νὰ μὴ μπορέσουμε νὰ φάμε κίνενα ;

— Σῶπα, ρέ, μὰ τὴν παναγιά ! δὲ φάγαμε καὶ λίγα !

Εἰς τοῦ Φιλῆμονος εἶδα τὴν εἰκόνα ἦν πολλάκις ἐξωγράφησε τὸ *Mη Χάνεσαι* : ὁ Τιμολέων οὐτε ἐπέτυχεν, οὐτε ἀπέτυχε ! Ὁ Δάντης ἂν ἤρχιζεν ἀπὸ αὐτὸν κἀνέν του ποιήμα θὰ ἔγραφε :

*Di' ἐμοῦ φέρεσθε πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας,*

*Di' ἐμοῦ φέρεσθε πρὸς τοὺς ἀποτυχόντας,*

*Εἶμαι πρῶτος ἐπιλαχών.*

Εἰς τοῦ Ῥάλλη τὸν οἶκον ὅταν ἐφθάσαμεν, μοὶ ἐφάνη ὅτι εἶδον ἄλλην ἐπιγραφὴν εὐθὺς πρὸ τῆς εἰσοδοῦ :

**ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ.**

Αὐτὸ δύναται νὰ λέγῃ πάντοτε ὁ Ῥάλλης πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑποψηφίους. Ἡ δραστηριότης τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ ἐναγκαλιζέται ἐπτά Βουλευτὰς μέγαι τοῦ Φιλῆμονος, τοῦ ὁποῦο ἡ ἀδράνεια εἶναι τόσοσ πάλιν νευρώδης, ὥστε ν' ἀφίη καὶ τοὺς ἐπτά !

Εἰς τοῦ γέροντος Καλλιφρονᾶ ὁ Ἀθηναῖος χωρικός εὐρίσκει ἀληθινὴν Καλλιφρονιά, κρασί, μπομπότα καὶ γέφυρα. . .

— Γιὰτί, ρέ Μήτσο, νὰ μὴ βγαίη ὁ γέρονς, μὰ τὴ παναγιά, ἐγὼ τὸ ἄβρισκω ἀσυλλία· προτιμοῦσα καλλιτέρα νὰ γδύσω τὴν ἁγιά Βίβλην.

— Καὶ ἐγὼ καλαμπουρίζων ἐψιθύρισα, προτιμῶ νὰ γδύσω μόνον τὴν Βίβλην.

Εἰς τοῦ κ. Λεβίδου τὰ πράγματα εἶχον ἄλλην ὄψιν : ὠμοιάζον βαφτίσμα· ὁ Νικολάκης ἐπρόκειτο νὰ ὀνομασθῇ . . . βουλευτῆς· κομπάρσοι ὑπῆρχον ἀρκετοί, ἀλλὰ τὸ μωρὸ δὲν ἀπετάσσετο τὸν Σατανᾶ ! ἔως ὅτου ἐπέσθη καὶ τὸν ἐξώρ-

κισεν εἰς ὄλους τοὺς τοίχους, τοιχοκολληθεὶς ἀντιπολιτευόμενος !

Ἡ συντροφιά μου ἐν τούτοις δὲν βαρύνεται· ζητεῖ νὰ περιέλθῃ ὅλα τὰ σαλόνια, νὰ ἰδῇ ὅλας τὰς ἐπιτυχίας καὶ ὅλας τὰς ἀπετυχίας. Θέλει νὰ κινήσῃ ἀπὸ τοῦ γέρο Καλλιφρονᾶ καὶ νὰ κατασταλάξῃ εἰς τὸν νέο Κατσιφᾶ· νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἕνα νεζάτα, καὶ εἰς τὸν ἄλλον πτερὰ καὶ νὰ τὸν κάμῃ ἐπὶ τέλους **κοτσιφᾶ**.

Εἶναι νῦξ Δεκεμβριανῆ, καὶ ὅμως νύκτα πλέον ἀγοιζιάτικη δὲν εἶδα οὔτε τὸν Μάϊον· ὁ οὐρανὸς δὲν καλύπτεται μὲ μαῦρα παχέα σύννεφα, οἶονεὶ μὲ βαρῦ χειμωνιάτικο ἐφάπλωμα. Τούναντιον κατέλευκα νέφη, διαφανῆ, καὶ μάλιστα διασπώμενα ἔδω καὶ ἐκεῖ, τοῦ δίδουσι τὴν εἰκόνα γαλανῆς κόρης, ἡ ὁποία κλωτᾷ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐνῶ κοιμάται, τὴν καλύπτουσαν αὐτὴν καλοκαιρινὴν σινδῶνην. Οἱ ἀστέρες φαίνονται πανταχοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς — ἐπιμένονεν εἰς τὴν παρομοίωσίν μας—ὡς ψεκάδες χρυσῆς βροχῆς πεσοῦσαι ἴσως ἀπὸ τοῦ Διός. Καὶ τέλος πάντων ἡ αελὴν περιφέρεται βραδεία εἰς τὸ κυανοῦν ἐκεῖνο στερέωμα, καλλίτερον κούφωμα, καθὼς ἀνάδα εἰς ὀλοπράσινον λειβάδι. Κατ' ἀντίθεσιν, ἡ γῆ μας εἶναι κατασκαπασμένη ἀπὸ παχυτάτην ὑγρασίαν, ἀπὸ κάλπας καὶ ἀπὸ πέντε κ' ἐξῆντα. Οἱ ψηφοφόροι ἀκόμη δὲν παραιτοῦνται τοῦ ὑποψηφίου των, οὐδὲ ἐκεῖνοι ἀπαλλάσσονται τῶν προσφιλῶν των ἐκλογέων.

Αἱ κάλπαι ἐκλείσθησαν· οἱ ψηφοφόροι ἀπεκλείσθησαν καὶ τὰ πέντε κ' ἐξῆντα ἐσωκλείσθησαν πλέον.

Ἀπέτυχον καὶ ἐπέτυχον πάντες.

Καὶ τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ ; Μόνος ἐγὼ ἀπέτυχον ὀλοτελῶς. Ἐν μιᾷ στιγμῇ εὐρέθην καταμόναχος ἐν τῇ ἀμάξῃ· ἡ συντροφιά μου μὲ εἶχεν ἀφήσει χωρὶς κἂν νὰ μὲ ἀφήσῃ οὔτε μίαν χρυσὴν τρίχα, οὔτε μίαν γλυκεῖα ματιά, οὔτε τοῦλάχιστον . . . ἕνα πέντε κ' ἐξῆντα.

**ΘΕΑΤΡΙΚΑ.**

Παρέστημεν εἰς τὰς δοκιμάς τῶν *Mousquetaires de la Reine* καὶ ἀπεκομίσσαμεν λίαν εὐάρετους ἐντυπώσεις. Τὰ κυριώτερα πρόσωπα εἰς τὸ γλυκύτατον αὐτὸ μελοδραμάτιον ἐπιτυχῶντων· Ἡ *du Gazon* κ. Bert εἶναι συμπαθητικώτατη· ἡ φωνὴ τῆς λεπτὴ, διαυγῆς, γλυκεῖα. Ὁ βαρύτερος ἐξαίρετος· ὁ τενόρος πολὺ καλός. Καὶ ὁ κωμικός ἐξαλλος. Πλήρης ὀρχήστρα. Βιολιά τεχνικώτατα. Ὁ διευθυντὴς γνωρίζων τὴν δουλειά του. Τὸ θέατρον ἀνάκαινισμένον ἰσπερικῶς. Πλήρης καθαριότης. **Ἐξ ἔξοδος** διὰ δευτέραν ἐκδοσιν Βιέννης. Ἡ οἰκοδομὴ ἀπεδείχθη στερεωτάτη. Ἐπιτροπὴ τοῦ Θεάτρου λίαν εἰδικὴ καὶ φιλότιμος. Ἀπόψε θὰ ἰδῆτε, θὰ ἀκούσητε καὶ θὰ κρῖνετε. Ἡ πρωταοιδὸς θὰ παραστήσῃ εἰς τὴν *Περικόλην*, ἧτις θὰ δοθῇ ἀμέσως μετὰ τοῦς *Mousquetaires*, προαγγελλομένους ὡς πρῶτην ἐπιτυχίαν.

**ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.**

Ὁ Π. εἶναι θεῖος καὶ ὁ Γ. ἀνεψιός. Κατὰ φυσικὸν λόγον ὁ θεῖος εἶναι τύπος φιλαργυρίας καὶ ὁ ἀνεψιὸς πρῶτονον σπατάλου.

Τῆς προάλλαις εἰς φίλος ἤθελε νὰ συμβουλευσῇ τὸν ἀνεψιὸν πρὸς τὸ συμφέρον του νὰ περιορίσῃ τὰ ἐξοδά του.

— Θὰ σὲ ἀποκληρώσῃ καὶ μόνον, τοῦ ἔλεγε μεταξὺ ἄλλων.

— Ἄ ! μπᾶ ! δὲν τὸ κάμνει !

— Τόσῳ πολὺ σὲ ἀγαπᾷ ;

— Ὅχι, ἀλλὰ θὰ λυπηθῇ τὰ ἐξοδα τοῦ συμβολαιογράφου.

Ὁ φίλος Β. περὶ τὴν θῆν πρῶτην ὥραν τακτικὰ ἔχει προσιμὸν τὸ ἔνατον βόμμι του. Τὸν φαντάζεσθε τί γίνεται περὶ τὴν θῆν ἐσπερινῆν.

Προχθὲς μόλις ἐκρατέτα ἐπὶ τῶν ποδῶν του καὶ ὁμοῦ ἐσυρε μαζὺ του καὶ μίαν πεπλανημένην ὑπαρχίν, ἀλλὰ τόσῳ λιγνὴν, ὥστε σχεδὸν ἦτο διαφανῆς.

— Ποῦ διάλεξες, τὸν ἐρωτοῦν οἱ φίλοι του, αὐτὸν τὸν σκελετόν ;

— Ἄ ! δὲν με νοιζίζει, τώρα τὰ βλέπω ὅλα διπλᾶ.

Ὁ Α. εἶναι φρόνερὸς ἐχθρὸς τοῦ γάμου. Εἰς φίλος του ἐζητεῖ νὰ τὸν μεταπέσῃ.

— Δὲν σκέπτεσαι, τοῦ ἔλεγε, εἰ θὰ γίνῃς ὅταν γηράσῃς . . . ὅταν ἀσθενήσῃς . . . Ποῖονα θάχῃς νὰ φροντίζῃς γιὰ σένα.

— Ποῖονα θάχῃς ; . . Τοὺς δανειστάς μου !

Σκέψις φιλοσοφική :

— Εὐρέτε τί εὐχαριστεῖτε περισσότερο μίαν γυναῖκα ;

— Τί ἄλλο, ἢ εὐμορφιά της.

— Ἀπατάσθε, ἢ ἀσχημιὰ φίλης της.

Ὁ Π. ἔχει ἐρωμένη μίαν . . . ἔγγαμον.

— Καὶ τί δῶρα θὰ τῆς προσφέρῃς ἄγέτος.

— Ὅ,τι καὶ πέρσῃ . . . Ἐνα φιλημα. Τῆς εἶχα πῆ ἂν τῆς εἶδα τίποτ' ἄλλο, μπορούσε νὰ παραπέσῃ καὶ νὰ τὸ καταλάβῃ ὁ σύζυγός της.

Ὁ Ἰεροκῆρυξ Δ. εἶχε κηρύξει προχθὲς εὐγλωττον λόγον περὶ νηστείας.

Εἰς ἐκ τῶν ἀκροατῶν του τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὸν ζητεῖ εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ κατὰ τύχην τὸν ἤρε ἐπὶ τραπέζης τρώγοντα . . . ἀνάκι τοῦ γάλακτος.

— Μπᾶ ! Ὑστερα ἀπὸ τὸν σημερινὸν σας περὶ νηστείας λόγον !

— Φίλε μου δὲν βρέθηκες καμμιά φορὰ εἰς χορόν ;

— Πῶς ὄχι ;

— Βλέδες εἰς μίαν γωνίαν τῆς αἰθούσης μερικὸς νὰ παίζου κατὶ ὄργανα, μὲ τὰ ὅποια νὰ χορεύουν οἱ ἄλλοι, ἐνῶ αὐτοὶ ποῦ παίζουν ὄργανα, δὲν χορεύουν ;

— Θέλετε νὰ πῆτε τὴν μουσικὴν ;

— Ναί, . . ἢ μουσικὴ λοιπὸν εἶμαι ἐγώ.

Μανιώδης χαρτοπαίκτης χάσας, ὅ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε· ἔκλειε προχθὲς τὴν τύχην του εἰς ἕν οἰνοπωλεῖον.

— Καὶ τὸ παιδί σου τὸ μεγάλο, τὸν ἐρωτᾷ εἰς, τί συμβουλή θὰ τοῦ ἀφήσῃς ;

— Συμβουλή ; . . . Νὰ μὴν βάζῃ ποτὲ σ' τὸν φάγγε-

**ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ**

Θέλετε ἕνα κεραιονόν ; Ὁ ἴδιος Κουμουνδοῦρος εἶπεν ὅτι πλειοψηφεῖ ὄλων ὁμοῦ τῶν ἀντιπάλων του κατὰ **σαφάνταπέντε ψήφους** !

Θέλετε καὶ μίαν ἀστραπὴν ; Ὁ Βράϊλας ἐξελέγη βουλευτῆς βασιλικῆ ἐλέφ ἐν Κερκύρα διὰ νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον συνδεόμενος μετὰ τῆς δ. Θεοδορογιαννούλας.

Ἄποτέλεσμα ἐκλογῶν.

Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ὁ Κουμουνδοῦρος θὰ καθίσῃ σ' τὸ σκαμνὶ τὸν Τρικούπην, διότι ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐνοχλῇ καθ' ὄλον αὐτὸ τὸ διάστημα.

**Βόλος 21 Δεκεμβρίου**

*Σύνταξιν Μῆ Χάνεσαι Ἀθήνας.*

Καρτάλη: 5265, Γεωργιάδης 5038, Φιλάρτος 4962, Κοκουσλῆς 4350, Φρόνιμος 4226, Κασαβέτης 4197.

**Γεώργιος Φιλάρτος.**

Ἐκτακτος συλλογὴ μύρων εἰς τὸ

**ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ**

**ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ**

(Ὅδου Αἰόλου, κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας *Melā*).

Νεωστὲ ἐκομίσθησαν ἐκ τῶν καλλιτέρων Μυρσεϊῶν Ἀγγλίας (**Ἄτκενσον**) καὶ Γαλλίας (**Cellé Frères**) ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς κομμωτικῆς δι' ἄνδρας καὶ Κυρίας.

**ΙΑΙΩΣ VIII**

Μύρα — Ἀρώματα — Σάπωνες — Κόνεις δι' ὀδόντας — Γάλακτα — Ψῆκραι, εἶδη κτενίσματος. κλπ. κλπ.

ΜΕΤΡΙΑΙ ΤΙΜΑΙ, ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

(ἰδ'. 4)

**ΠΩΛΕΙΤΑΙ** ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ ἐμέλλοντος ἀγγλικὸν χειροκίνητον πιστήριον πρῶτου μεγέθους.

# ΔΩΡΑ! ΔΩΡΑ! ΔΩΡΑ!

ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

**Δώρα** δι' ὅλας τὰς τάξεις.

**Δώρα** δι' ὅλας τὰς χρήσεις.

**Δώρα** καὶ διὰ τὰ δύο φύλα!

**Δώρα** δι' ὅλας τὰς τιμὰς.

**Δώρα** ὄλων τῶν εἰδῶν.

**Εἶναι** λαμπρά.

**Εἶναι** φανταστικά.

**Εἶναι** στερεά.

**Εἶναι** καλλιτεχνικά.

**Εἶναι** ἐφθηνά.

**Ἔχει** ὅλα τὰ ἐξ ὀρειχάλκου ὡς εἰ-  
δος χρυσοῦ κατεσκευασμένα.

**Ἔχει** χιλίων εἰδῶν nécessaires.

**Ἔχει** ἄνθη ἀπὸ πορτοσελάνης.

**Ἔχει** album, πίπας, μελανοδοχεῖα,  
κασσίναις, μουσικὴν, πορτμονέδες.

Αἱ τιμαὶ εἶναι μετριώταται καὶ τὰ εἶδη ἄπειρα καὶ  
ἀριστουργήματα ὅλα.

## ΔΩΡΑ ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ

ἀγαπητὸν διὰ τὴν ἐφθηνίαν καὶ τὰ εἶδη του.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἀθῆναι, ὁδὸς Ἐρμοῦ.

**Ὀλόχρυσά μελανοδοχεῖα ἐξ ὀρειχάλκου—**

**Ἄλλα ἐκ ῥοκοκὸ ἡδονικώτατα εἰς τὴν**

**ὄψιν—Φανταστικαὶ πέναες ἀποτελοῦ-**

**σαι χορὸν προσωπεδοφόρων.—**

**Χίλια εἶδη χαρτοφυλακίων**

**καὶ πορτμονέδων.**

**ΜΗΝ ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΑΛΛΟΥ**

**διὰ δώρα γραφικῆς ὕλης. Θὰ χάσητε παρὰν**

**καὶ γούστο.**

## ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ὑπὸ τοῦ κυρίου

**Ἰωάννου Σπηλιωτάκη** καὶ διανέμονται δωρεάν, ἐν τῇ  
κατοικίᾳ του ὁδὸς Πατησίων Οἰκία Γέροντα, ἀπὸ τῆς 10  
μέχρι 12 π. μ., τὸ **Πολύτευμα** καὶ τὸ **Ξύπνα Ῥω-**  
**μηέ.**

## ΠΟΙΚΙΛΗ

καὶ πλουσία συλλογὴ πο-  
λυτελεστάτη **ἐπιχρῶσων**  
**κορνιζῶν**, καταλληλοτά-

των διὰ δώρα τοῦ νέου ἔτους, ἐκομίσθη ἄρτιως ἐν τῷ  
**Φωτογραφικῷ Καταστήματι** τῶν κ. κ.

**ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.**

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ

## ΔΩΡΑ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ

Εἰς Κομψότατα καὶ πολυτελεῆ *necessaires*, πε-  
ριέχοντα ὅλα τὰ πρὸς κόμμωσιν ἀπαιτούμενα εἰς τὸ  
πλουσιώτατον

ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ Κ. ΛΕΟΥΣΗ

(Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῶν Β. Σταύλων).

Grand dépôt des parfumeries

ΕΚΤΑΤΩΣ

Πλουσία ἀποθήκη παντοειδῶν ἀρωμάτων.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν  
Πλατεῖαν Συντάγματος.